

100 t, krigsåret 1940 kom udbyttet dog op på 700 t. Gråsej anvendes mest til frikadeller og fiske- rand, en del forarbejdes industrielt til »sø laks« idet kødet saltes, røges og farves, af reststykkerne fremstilles en rødlig fiskepuré til brødpålæg (4). Skindet kan bruges til porteføljevarer og bogbind. Ved et høstgilde på Djursland 1791 blev der bl.a. serveret suppe med kødboller af gråsej med smør og peber (5).

Færøerne: »Særdeles tilsender Gud en slags lille fisk kaldt *murt*, som er en slags meget små sej, og det i sådan overflødighed, at havne og vige undertiden fyldes med den ... der kommer ofte så stor mangfoldighed ind i Torshavn (hvor der bor mange nødtørftige sjæle), at man ikke ser bunden for dem« (1673). Den enårige »sommersej« er en stor del af året befolkningens vigtigste nærings- middel. Om efteråret kan der samle sig utroligt store stimer. Man fisker om aftenen og oftest ved *dyrgning*: medestang med kort snøre og krog, der slæber efter båden og bevæges frem og tilbage. Som agn benyttes snegle eller sild-lignende strimler skåret af sejens hvide bug. Fangsten med vod kan være overordentligt stor (6). Leveren spises stegt eller bages ind i runde, flade rugmelskager (o. 1780; 7); *livurseiður* er sej fyldt med lever og æltet i mel (8).

LITTERATUR: (1) 293 1801,273; (2) 472b 2,122; (3) 868 114; (4) 218 1,507; (5) 239 1926,87-89; (6) 828 93; 864 7,1873,116f; (7) 828 116; (8) 393 259.

## Kulmule, *Merluccius merluccius*

30-100 cm langstrakt gråsort eller sølvgrå torske- fisk med én gatfinne, en kort og en lang rygfinne, kraftigt hoved og stor mund. Lever i Øresund og nordpå.

– Danmarks Dyreverden 4, 180f.

*Kulmule*, ældre nydansk kulmul(e), o. 1770ff kul- mund, kollemisse, -moder, -morder, -mule; nav- nets oprindelige betydning er 'fisk med [kul-]sort mund' (gabet og gællehulerne har sorte inderfla- der) (1). Måske som persontilnavn Kolmule i 1400-t (2).

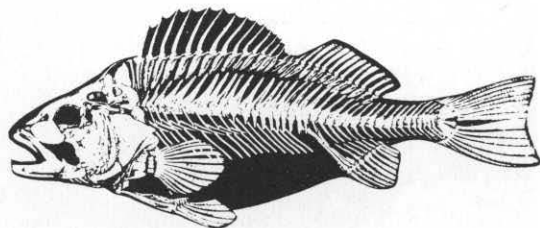
*Løj(e)* 1787ff (3), *blister* 1802ff; jyske vestkyst, Thy (4) af blistre 'funkle' = fisken har sølvglinsen- de sider (5); *havgedde* o. 1850 (6), *risbider* Vend-

syssel (7) med forklaringen (?); træffes kun nær land når skoven (jysk ris) grønnes (8).

Kulmulen tages i Nordeuropa kun som bifangst, årligt næppe over 100 t; ungfisken går til industri og de store eksemplarer til konsum.

LITTERATUR: (1) 693b 5.2,1769,1019; 903 3.2, 241; 439b 184; (2) 363 2.1,594; (3) 651 155; 202c 2,214,291; (4) 936 46; 662 2,32; 453 105; 159 11, 1902,361; (5) 659 2,819; (6) 472b 2,141; (7) 202c 2,291 og 3,196; (8) 159 11,1902,408.

*Aborre fra V. Prosch:  
Lærebog i Naturhistorie,  
1867.*



## Aborre, *Perca fluviatilis*

Højrygget, indtil halv meter lang ferskvandsrov- fisk med skrå pande og mørkegrøn ryg, dens grøn- gullige sider har fem til syv mørke tværstriber. Alm. i damme, søer, brakvandsfjorde og rindende vandløb.

– Danmarks Dyreverden 4, 186-89.

*Aborre*, fællesnordisk, gammeldansk aghborre, også åborre 1622ff; Thy 1769, Mors 1807 (1); for- leddet måske omtydning af vandløbet å; efterled- det -borre er beslægtet med tysk barsch og engelsk bass, af indoeurop. ak og bhors 'spids, børste' (samme oprindelse som plantenavnet borre); to af rygfinnerne har 13-15 stive pigstråler (2) jf. *river* (3), iflg. kilden på grund af finnernes ru (rivende) panserskæl.

Som persontilnavn Aborræ, Agborræ, Agborre 1300-1400-t (4); indgår i stednavnene Aborresø 1682ff og Aborrebjerg 1844ff ved Møns klint (5), måske i Agborg Gamtofte s. VFyn (6).

Aborre er afbildet i våbnet for Markvardius de Bötteløf 1379 (7).

*Aborre Krykryg* Mors 1811, VHanherred (8), *Krogryg* ØJylland og *Krumryg* Staby VJylland (9)